

Відтак, запропонована модель дозволить контролювати здатність системно важливих банків розрахуватися за своїми зобов'язаннями навіть при настанні несприятливих умов для їх діяльності.

Список використаних джерел:

1. Макроекономічне стрес-тестування банків : монографія / І. Б. Івасів, А. В. Максимова, Р. В. Корнилюк. — К. : КНЕУ, 2014. — 186, [6] с.
2. Еркес О.Є., Гордієнко Т.М. Нові нормативи ліквідності в системі ризик-орієнтованого нагляду за діяльністю банків України. *ЕКОНОМІКА ТА СУСПІЛЬСТВО*. 2019. № 20. С. 131 – 138.
3. Національний банк впроваджує новий норматив для банків – коефіцієнт покриття ліквідністю LCR. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/natsionalniy-bank-vprovadjuje-noviy-normativ-dlya-bankiv--koefitsiyent-pokrittya-likvidnistyu-lcr>. (Дата звернення: 12.10.2021).
4. Норматив довгострокової ліквідності NSFR починає діяти з 01 квітня 2021 року. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/normativ-dovgostrokovoyi-likvidnosti-nsfr-pochinaye-diyati-z-01-kvitnya-2021-roku>. (Дата звернення: 12.10.2021).
5. Підходи до стрес-тестування банків у 2021 році. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/ST_model_2021_public_2021-05-06.pdf?v=4. (Дата звернення: 15.10.2021).

УДК 336.64:336.7

Кульчицька Є. В.

студентка 6 курсу

факультету фінансів

Науковий керівник: Урванцева С. В.

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

МЕТОДИ ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Успішність інвестиційної діяльності підприємства, яка забезпечується шляхом реалізації інвестиційного проєкту, залежить від вибору методу

фінансування. Збалансованість фінансових ресурсів впливає на ефективність та життєвість інвестиційного проєкту. Узагальнені методи фінансування інвестиційного проєкту проілюстровано на рис. 1.

Рисунок 1. — Методи фінансування інвестиційних проєктів

Джерело: складено автором на основі даних [1-4]

Методи фінансування інвестиційних проєктів поділяються на зовнішні, внутрішні, змішане фінансування та інноваційні методи фінансування. Перші три види вже давно є широко вживаними в практиці і є традиційними методами фінансування. Проте кожний з них має власні переваги та недоліки. Зовнішні методи фінансування включають в себе:

1) Довгострокові банківські кредити, форфейтинг дають доступ до значного обсягу фінансових ресурсів, водночас зростає залежність від кредитора, контроль за використанням фінансових ресурсів та постійна перевірка коефіцієнтів заборгованості. Потенційними ризиками при використанні даного виду боргових ресурсів є: зростання плати за користування кредитом (зростання відсоткових ставок); ризик несвоєчасної сплати та виконання зобов'язань за кредитом.

2) Емісія корпоративних облігацій може бути дешевшими фінансовими ресурсом, проте треба понести значні витрати, щоб вийти на фондовий ринок. Також у даному випадку не пересікаються інтереси позичальника та позикодавця та є можливість створення публічної кредитної історії. Водночас, при відсутності необхідної суми для погашення облігацій дана перевага може стати значним мінусом для репутації новоствореного проєкту. Вагомим ризиком при даному виборі способу фінансування може бути відсутність попиту на емітовані облігації та недоотримання очікуваних фінансових ресурсів.

3) Бюджетне фінансування може сигналізувати іншим інвесторам про підтримку з боку держави даного проєкту та про потенційність його розвитку. Іншою стороною медалі є жорсткий контроль за цільовим використанням коштів, обмеженість ресурсів порівняно з іншими джерелами фінансування та розкриття комерційної інформації;

4) Основною перевагою інвестиційного лізингу є те, що одразу отримуємо доступ до основних засобів. Недоліком є відсутність значного досвіду щодо використання лізингу в вітчизняній практиці та законодавчо він значно менш регламентований, ніж інші способи фінансування. Варто також звернути уваги на момент завищеного оподаткування при імпорті обладнання;

5) Інвестиційний селенг – порівняно новий спосіб фінансування, проте питання придатності даного способу фінансування для інвестиційних проєктів є спірним. Оскільки селенг передбачає надання селенг-компанії в розпорядження наявне власне майно, яка в свою чергу надає їй фінансові ресурси. Спірність даного питання в тому, що якщо даний інвестиційний проєкт є новим, тоді у власності даного проєкту відсутнє будь-яке майно, що можна надати в розпорядження селенг-компанії. Водночас, для вже існуючих підприємств, даний спосіб фінансування інвестиційних проєктів достатньо вигідний.

6) Емісія акцій підприємства дає доступ до необмеженого кола інвесторів та відсутності необхідності повернення суми боргу. З недоліків, це значні витрати

на залучення капіталу;

7) Перевагою емісії інвестиційних сертифікатів так само є доступ до необмеженого кола потенційних інвесторів та відсутність необхідності ліквідного забезпечення. Фактично, недоліки такі самі як і при емісії акції, а саме високі бар'єри входу на ринок;

8) Іноземні інвестиції значно легше залучити, ніж попередньо розглянуті способи фінансування. Проте варто зауважити, що ймовірність вкладання капіталу іноземними інвесторами в інвестиційний проєкт країни, що знаходиться на стадії економічного спаду, є низькою.

Внутрішніми інструментами фінансування інвестиційних проєктів є власні кошти, а саме чистий прибуток та амортизаційні відрахування. Проте, якщо проєкт є новоствореним, то власними коштами у даному випадку є кошти власників або ініціаторів даної ідеї, проєкту.

Змішане фінансування є найпоширенішим та найбезпечнішим способом фінансування інвестиційного проєкту, оскільки відсутня повна залежність від кредитора, наприклад. Проте варто дуже детально прораховувати вартість залучення фінансових ресурсів з різних джерел, диверсифікація має бути економічно обумовленою.

Венчурне фінансування відноситься до ризикового фінансування. Найчастіше венчурні інвестори вкладають кошти у стартапи, тобто ті проєкти, які початково мають незначну вартість та мають потенціал до росту у майбутньому. Венчурні інвестори шукають компанії – «голубі фішки», такі як Facebook (Meta), Twitter, Netflix тощо.

До інноваційних методів фінансування відноситься краудфандінг та краудлендінг. Подібність між даними двома методами полягає в інструменті залучення коштів. Краудфандінг, як і краудлендінг передбачає збір коштів через інтернет-платформи. Інвестором може бути будь-хто, хто має доступ до інтернету. Проте, краудфандінг це збір коштів, що не передбачає їх поверненість, тобто

фактично це є благодійні внески. Краудлендінг навпаки має ознаки банківського кредитування, так як ресурси надаються на принципах платності, поверненості та строковості.

Список використаних джерел:

1. Ignatyuk V., Malakhova Y., Sukmaniuk V. Modern sources of financing the enterprise's investment needs. *Pryazovskyi economic herald*. 2020. No. 2(19). URL: <https://doi.org/10.32840/2522-4263/2020-2-17> (date of access: 12.11.2021).
2. Рижкова Г. В. Система фінансування проектів підвищення енергоефективності. *Економічний вісник університету*. 2012. № 18. С. 161–163.
3. Стефанович Є. А. Інвестиційні проекти та джерела їх фінансування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2010. № 20. С. 8–12.
4. Урванцева С. В. Краудфандингові платформи та їх роль у фінансуванні проектів // Корпоративні фінанси: проблеми та перспективи інноваційного розвитку : зб. матеріалів II Міжнар. наук.-практ. конф. [Електронне видання] — Київ. : КНЕУ, 2018. С. 106-110

УДК 336.228.3

Лубковський С.А.,
к.е.н., доцент кафедри
корпоративних фінансів і контролінгу
Чермянін А.В.,
здобувач вищої освіти,
3 курс, ОПП «Корпоративні фінанси»,
факультет фінансів
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ПОДАТКОВА АМНІСТІЯ В УКРАЇНІ 2021-2022 РОКІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕТІНІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ

Ефективним шляхом детінізації економіки України є комплексне подолання чинників, які спричиняють діяльність поза легальним сектором, а також створення